

د واده ۹۳: چاوپېداخشانه وه ۱ نادم: کیشی گونا

په یاد بوون ۱-۴

ماوه یه کی ژوره دیراسه تی نووسراوه پیرۆزه کانی پیغه مبه ران ده که یی. بینیمان خودا وه حی بۆ زیاتر له چل پیاو نارد له ماوه ی هه زار و پینچ سه د سال بۆ نه وه ی ووشه ی بنوسن - نه و په رتوکه ی پښتو ژبې پښتو رووستی ناشکرا ده کات که و گونا هباران ده توانن به و پښتو بېن به پښتو رووست به رامبه ر خودا. بۆمان ده رکه وت که و هه موو پیغه مبه ره راسته قینه کان هه مان بیرۆکه و په یامیان هه بوو سه بارت به و پښتو ژبې پښتو رووستی نووسیان له بیري خو یانه وه هه لئا قولاً، به لکو له پوچی خودا وه. به یارمه تی خودا، له سی وانه ی داهاتودا، پلانمان وایه چاوپېداخشانه وه و خه ست بکه یی له هه موو نه وه ی دیراسه تمان کرد له نووسراوه پیرۆزه کان. وانه ی نه مړومان به ناوی (کیشی گونا).

نیستاش با بگه پښتو وه نه و بڼه مایه ی خودا خو ی داینا، کتابی ته ورت، یه که م به شی ووشه ی خودا که و له بیري موسای پیغه مبه ری چه سپاند. له بیرته یه که م نایه ت چی بوو؟ فرموی: (له سه ره تادا خودا ناسمان و زهوی به دی هینا). له م نایه ته بینیمان که له سه ره تا و پیش نه وه ی گه ردوون و فریشته و مړوژد درووست بییت، ته نها خودا بوونی هه بوو. خودا په روه ردگاری تاهه تاییه، پوچی تاهه تاییه. نه سه ره تای هیه نه کو تایی. نه و به هیترتین که سه که و هه موو شتی که ده بیني و هه موو شتی که ده زانی.

له یه که م به ش خویندمانه وه چون خودا له شه ش پوژدا ناسمان و زهوی و زه ریاکان و هه موو نه وه ی له ناویه تی به دی هینا. خودا زهوی بۆ مړوژد ناماده کرد، نه وه ی که پلانی وای درووستی بکات. بۆیه له شه شه م پوژدا خودا فرموی: (با مړوژد له سه ره ویننه ی خو مان دروست بکه یی، له شیوه ی خو مان. با ده سه لاتدار بن به سه ره ماسی ده ریا و بالنده ی ناسمان و نازهلای مالی و به سه ره هه موو زهوی دا، هه روه ها به سه ره هه موو نه و بوونه وهره خشو کانه ی به سه ره زهوی دا ده خشین). خودا مړوژدی له سه ره ویننه ی خو ی به دیه یینا. (په یاد بوون ۱: ۲۶، ۲۷)

مړوژد گرنه گرتین بوونه وهره که خودا به دی هینا وه. خودا مړوژدی له سه ره ویننه ی خو ی به دی هینا! خودا پلانی دانا براده رایه تی که قول و سه رسورپه یی نه له گه ل مړوژد هه بی. له بهر نه وه پوچی که له گیانی پیاو و ژن چه سپاند تا کو بتوانن خودا بناسن. هه روه ها خودا دلایکی پی دان تا کو بتوانن نه ویان خو ش بویت. سییه م خودا نیراده یه کی نازادی پی به خشین تا کو بتوانن بۆ خو یان هه لبرژین له نیوان گوپرایه لی خودا و گوپرایه ل نه بوونی.

له به شی دووهم، خویندمانه وه که خودا یه که م مړوژد، نادم، له باخچه یه کی جوان دانا، که و پر بوو له دار مڼوه ی جوان و به تام. هه روه ها بینیمان خودا نافرته تیکی درووست کرد له په راسوویه که که و له نادمی لیکرده وه و پاشان به خشی پیی. نادم ناوی لی نا حه و. خودا نادم و حه وای به رکه تدار کرد و هه موو شتی که که پیوستیان پیی بوو دای پیان. له گه ل نه وه شدا شتی که هه بوو که خودا له وانی ویست. خودا چی له م دوو که سه ویست که و له سه ره ویننه ی خو ی به دی هینا بوونی؟ ویستی خو شیان بوو پر به بیر و دل و نیراده یان، و به و شیوه یه په یوه ندیکی قول و سه رسورپه یی نه ریان له گه لی هه بی تاهه تا. له ده رنه نجامدا، بینیمان چون خودا تاقیکردنه وه یه کی له به رده میان دانا بۆ نه وه ی ناو دلایان ناشکرا بکات. خودا نه م فرمانه ی به نادم دا: (تو نازادیت له هه موو دره خته کانی باخچه که بخو ییت، به لام بۆت نییه له دره ختی زانیی چاکه و خراپه بخو ییت، چونکه له و پوژدی لی بخو ییت بیگومان ده مریت) (په یاد بوون ۲: ۱۶، ۱۷) بۆیه خودا نادمی تاقیکرده وه و ناگاداری کرده وه که له پښتو یاسای خودا لادان مردنه که واته جیا بوونه وه له خودا تاهه تا.

له به شی سییه مدا نووسراوه پیرۆزه کان بۆمان ده گپښتو وه که پوژدی که شیتان، نه و فریشته یه ی یاخی بوو به رامبه ر خودا، هاته لای نادم و حه و وه ک ماریکی فیلباز. با حه وای ووت، (نایا راسته خودا فرمویه تی: (بۆتان نییه له هیچ دره ختیکی باخچه که بخو ییت؟)

ثافره ته که ش به ماره که یی وت: (بومان هه یه له بهری دره خته کانی باخچه که بخوین، به لام خودا فهرمووی، (پوښته له بهری نه داره نه خوین، کهوا له ناوه پراستی باخچه که یه، ههروه ها بوتان نیی دهستی لی بدن، نه گینا دهمرن.) ماره که به ثافره ته که یی وت: (نا به پراستی نامرن، چونکه خودا ده زانیت نهو پوژهی که دهیخون چاوتان ده کرپته وه و ئیتر وهک خوداتان لی دیت، نهو کاته چاکه و خراپه ش ده زانن.) (په پیدابوون ۳: ۱-۵)

خودا چی به ئادم و حهوا فهرموو پوو دهادت گهر بیټو له بهری نهو داره بخون که قهده غه یی کردبوو؟ فهرمووی، (دهمرن!) نه یی شهیتان چی ووت؟ ووتی (نامرن!). ئادم و حهوا ووشه یی کامیان هه لېژارد باوه ری پی بکن و شوینی که ون؟ ئایا ووشه یی خودایان هه لېژارد یا خود ووشه یی شهیتان؟ ووشه یی شهیتانیا ن هه لېژارد، دوزمنی خودا!

خودا چی کرد له پاش نه وه؟ ئایا ته نها دانیش و تهماشای ئادم و حهوا یی کرد؟ نه خیر. خودا هر نه وه یی کرد کهوا ئاگادرایانی کرده وه. بانگیانی کرد و دادوه رییان کرد و نه فرته یی کرد له وان و له زهوی، پاشان خستیانیه یی دره وه یی باخچه خو شکه کهوا بو یانی دروست کردبوو. لهو پوژه خه مناکه، ئادم و حهوا له گیانیا نندا مردن! له خودا جیا بوونه وه، کهوا سه رچاوه یی ژیا نه. تاکه شت که چاوه پوانی بکن نیستا مردنی جهسته یان و سزای تاهه تایی، له بهر نه وه یی سزای گونا مردن تاهه تاییه، ههروهک خودا فهرمووی.

به پراستی گونا کاره ساتی سامناکه. ئادم و هه موو نه وه کانی له خودا جیا کرانه وه به یهک گونا! گونا وهک نه خو شی ئایدز وایه. وهک ده زانن ئایدز نه خو شیه که که خهک بلاوی ده که نه وه له نیوان خو یاندا. کاره ساته که کهوا به هه موو جیهاندا بلا و پو ته وه. هر کاتی فایروسی ئایدز بجیته ناو له شه که سیکه وه، هه رگیز به جی ناهیلی. نهو که سانه یی ئایدز یان هه یه ده یگواز نه وه بو منداله کانیا ن. ئایدز بکوژه و هه موو نه وانه یی تووشی بوونه له ناو دهبات. گونا هیش ناوایه. گونا له هه موو شوینی که و له هه موو که سیکه و واده کات خهک بو تاهه تا له ناو بچن. به لام سوپاس بو خودا، جیاوازی هه یه له نیوان نه خو شی ئایدز و نه خو شی گونا. مه سه له یی ئایدز نه وه یه هیشتا دهرمانیا ن بو چاره سه رکردنی نه دوزیوه ته وه، به لام چاره سه ر هه یه بو نهو که سانه یی تووشی گونا بوونه! خودا خو یی چاره سه ریکی دابین کردوه، کهوا نه گهر به کاری بیین، پاکمان ده کاته وه له گونا تاهه تا.

نهو به لینه جوانه یی خودات له بیره که دای لهو پوژهی ئادم و حهوا گونا هیا ن کرد؟ به لی، له هه مان پوژ کهوا گونا هاته ناو جیهان، خودا به لینی دا کهوا پزگاری دهریک پیروز بنی ریته سه ر زهوی کهوا نه وه کانی ئادم پزگار بکات له هیزی ویرانکه ری شهیتان و گونا. ههروه ها خویندما نه وه که نه م پزگاری دهره به تاقه پاکیزه یه که له دایک ده بیټ، له بهر نه وه یی پزگاری دهری گونا هباران ناکری له نه وه یی ئادم بیټ کهوا نیستا تووشی گونا بووه. ده بیټ له پوچی پاک و پیروزی خودا وه بیټ.

بهو شیوه یه بینیمان له ئینجیل که هه زاران سال له پاش نه وه یی خودا به لینی دا پزگاری دهره که بنی ری، که کاتی ده ست نیشان کراوی خودا هات، پایویکی راستو دروستی ته واو له دایک بوو و هاته جیهان، باوکی زه مینی نه بوو، له پاکیزه یه که له دایک بوو. ناوی عیسا بوو، که به مانای (خودا پزگار ده کات). به لی، عیسا یی مه سیح پزگاری دهره پیروزه که یه که خودا به لینی ناردن دا لهو پوژهی ئادم و حهوا گونا هیا ن کرد. نهو تاقه پزگاری دهره.

له بیرته ئادم و حهوا چییان کرد له پاش نه وه یی له داری زانینی چاکه و خراپه یان خوار؟ گلا هه نجیریا ن هونی وه و به ناو قه دی خو یان پیچایه وه له هه ولکیدا بو داپوشین شه رمه زاری خو یان، له بهر نه وه یی پیش نه وه یی گونا نه نجام بدن پووت بوون به لام پییان شه رم نه بوو. ئایا خودا نهو جله یی قه بول کرد کهوا بو خو یان دروستیا ن کردبوو؟ نه خیر! باشه بوچی خودا نهو جلانه یی قه بول نه کرد؟ خودا ویستی فیریان بکات که هیچ شتیک نیه مرؤف بتوانی بیکات بو نه وه یی نهو شه رمه زاریه یی گونا هه که یی داپوشی به رامبه ر خودا! به لام خودا شتیکی بو ئادم و حهوا کرد. بینیمان چون خودا چه ن ناژه لکی بی تاوانی هه لېژارد و سه ریانی بری و که ولایانی کرد و جل و به رگی بو ئادم و حهوا دروست کرد و له به ریانی کرد. به م شیوه یه خودا ئادم و حهوا یی فیر کرد که سزای گونا

مردنه! خدا نه که تهنه نازهلې کرده قورباني، به لکو فرمانی به نادم و نه وکانی دا که نازهلې بی عیب بکن به قوربانی بؤ داپوشینی گونا، تا نه و کاته ی خدا پزگاری دهره که دهنی.

به و شیوه یه خدا به پوونی پیانی نشان دا که وایه که تهنه پښتو هیه بؤ پزگار بوون: پښتو قوربانی بی عیب. پښتو پاستودروستی که خدا رایگه یاند فرمانی دا که وایه ده بیته نازهلې بی عیب هه لپزیرن و سهری بپرن وه ک قوربانی که گونا داده پووشی. نه قوربانیا نه نیشاندهر بوون بؤ پزگاری دهره پیروزه که، نه وای دیت و خوینی خوی دهری لسه ر خاچیک بؤ نه وای قهردی گونا هکانی نه وای نادم بداته وه. بویه، به و قوربانی نازهلانه، خدا له پیش گونا هباراندا سیه ری عیسی مسیحی دانا، نه وای که دهری وه که تهنه ووترین قوربانی بؤ نه وای گونا لادات. به م شیوه یه، خدا نیشانی دا که وای پاستودروستی، تاکو دادپه روه بیت و نه وانه بی تاوان بکات که باوه پان به عیسیه. (رؤما ۲: ۲۶)

له و به شه ی پاش چیروکی گونا هکه ی نادم و به لینه جوانه که ی خدا بؤ ناردنی پزگاری دهره که، دهره ی یه که م دوو کوپی نادممان خوینده وه. قابیل و هابیل. بینیمان که هابیل به رخیکی بی عیبی پیشکش کرد و سهری بپری وه ک قوربانی که وای گونا داده پووشی، هره وه که خدا فرمانی پی دابوو. قابیل هه وای دا له خدا نیک بیته وه به کرده وای خوی، به هیانی بؤ خدا به روه وومی نه وای خاکی به نه فرته کرابوو. بویه، نو سراوی پیروز ده فرموی: جا هابیل و قوربانیه که ی جی په زامه ندی خوداوند بوو. به لام قابیل و پیشکش که ی جی په زامه ندی خوداوند نه بوو. (په دابوون ۴: ۴، ۵) بوی قوربانیه که ی قابیل جی په زامه ندی خودا نه بوو؟ وه ک بینیمان، پښتو پاستودروستی وای خدا بانگه وازی ده کات رایگه یاند که: لیخوشبوونی گونا هیش بی خوین پشتن ناپیت. (عبرانیه کان ۹: ۲۲) به لام، قابیل به های بؤ پښتو قوربانی دانه نا که وای خودا دست نیشانی کرد بوو. قابیل وای نیشان دا که باوه پی به خودایه، به لام کرده وه کانی ننگاریان لی ده کرد، له بهر نه وای نه وای قوربانی خوینده ی پیشکش نه کرد که وای خودا دا وای ده کرد. بویه، خدا قابیل و قوربانیه که ی پته کرده وه. به لام قوربانیه که ی هابیل جی په زامه ندی خودا بوو، و له هه موو گونا هکانی خوش بوو، له بهر نه وای هابیل باوه پی به ووشه ی خودا هینا و خوینی به رخیکی بوی هینا.

هابیل نیشاندهری نه وای که سانه بوو که خدا وه ک پاستودروستی دادوه ریان ده کات له بهر باوه پان به عیسی مسیح، نه وای خوینی خوی پشته بؤ سزا دانه وای گونا. قابیلیش نیشاندهری نه وای که سانه یه که وای هه وای ددهن پاستودروستی بن به رامبه ر خودا به کرده وای خویان، و پته ده که نه وای باوه پان به قوربانی پزگاری دهره که، نه وای خودا له ناسمانه وه ناردی. تا نه وای، تهنه نه وای دوو پښتو هیه: پښتو هابیل و پښتو قابیل. تو به وای کام پښتو که وتووی؟ نایا پښتو هابیل قه بول کرده وه، که وای پښتو پاستودروستی، که وای له سهر بنه مای قوربانی مسیحی پیروزه که وای خودا ناردیه خواره وه؟ یا خود هیشتا به پښتو قابیل دهری، پښتو ناپاستودروستی، که وای له سهر بنه مای کرده وای مرؤف و پیداوستییه کانی ناپینه؟

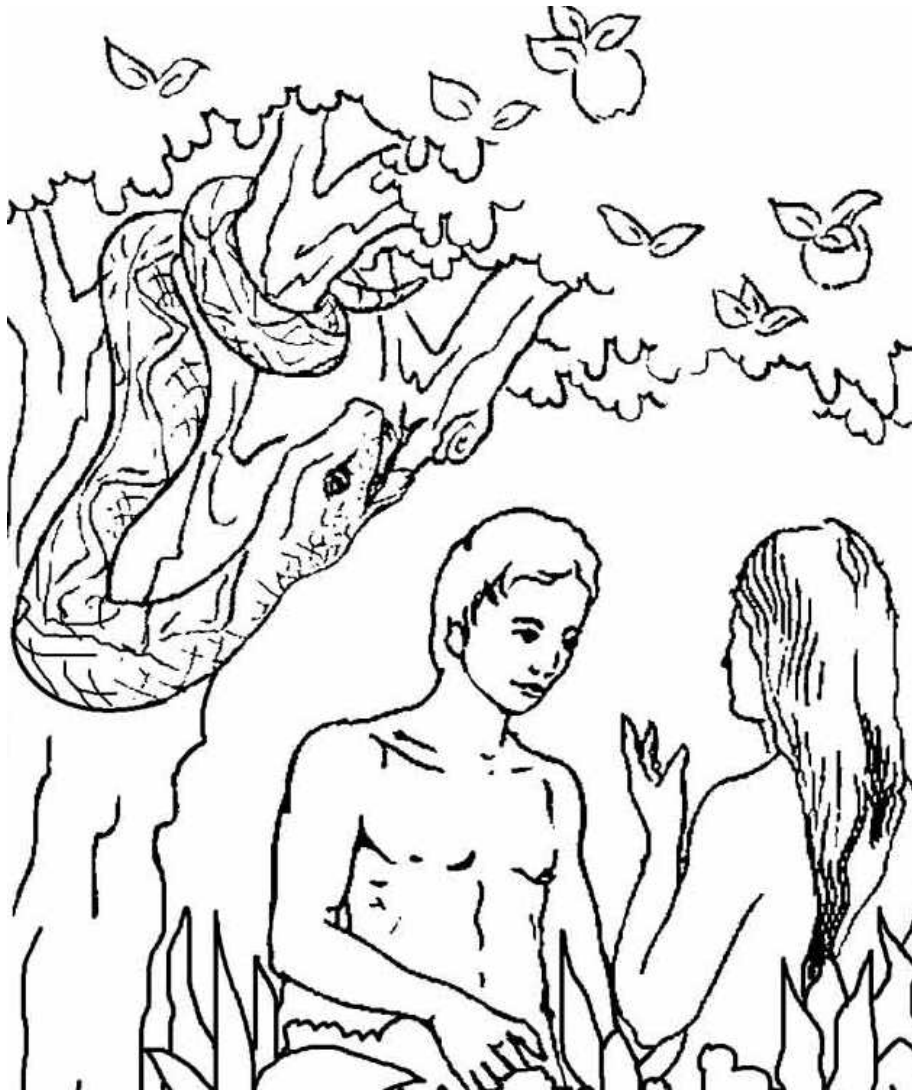
خدا پاستودروستی و ناتوانی له گونا ببوری! خدا نه یده توانی به نادم و حه وای، هابیل و قابیل و هه موو نه وای مسیح: (ده زانم گونا هتان نه نجام داوه، به لام قه ینا! شتیکی وای، هه ر وایزانه گونا هتان نه کرده وه!) نایا خودا به و شیوه یه له گونا خوش ده بیته؟ هه رگیز! نه گهر خودا وای بکر دایه چون گونا هباران پیروزی نه وای ده زانی؟ خودا دادوه ریکی پاستودروستی و ده بیته سزای گونا بدات. سزای گونا مردنه! بویه پزگاری دهره پیروزه که ده بویه بمری له باتی گونا هکانمان. کاتی له سهر خاچه مرد، سزای گونا هکانی من و تو ی دایه وه.

له نینجیل نو سراوه سه باره ت به پښتو پاستودروستی که وای خودا فرمانی پی داوه. نو سراوی پیروز ده فرموی: چون به هوی مرؤفیک گونا هاته جیهان، به هوی گونا هیش مردن، به م شیوه یه مردن هه موو خه لکی گرتوه، له بهر نه وای هه موو گونا هیان کرد (رؤما ۵: ۱۲) بؤ هه موو نه وانه یه که باوه ده یین، بؤ هه مووان به بی جیا وازییه. له بهر نه وای هه موو گونا هیان کرد و له شکوی

خودا كهوتن، به خوږايي به نيممته تي خودا بي تاوان كراون، بهو كړينه وه يه ي له عيساي مه سيح دا به، نه وه ي خودا وهك كه فارهت پيشكشي كرد، نه گهر باوه پ به خوږني عيسا بهين. نه مه ي بو درختني دادپه روه ريه كه ي خو ي كرد، له بهر چاوپوشي له گونا هه كاني راپوردوو، به پشوودريزي خودا - بو درختني دادپه روه ريه كه ي له كاتي ئيستا، تاكو دادپه روه ريه ي و نه وانه بي تاوان بكات كه باوه ريان به عيسايه. (رؤما ۳: ۲۲-۲۶) چونكه كړي گونا مردنه، به لام ديار ي خودا زيان ي تاهه تاييه له عيساي مه سيح ي خودا وه ندمان. (رؤما ۶: ۲۳)

له وانه ي داهاتو ماندا به رده وام ده بين له چاوپېداخشانه وه ي په يامي پيغه مبه ران و نه وه دينينه وه يادمان چو ن خودا بانگي ئيبراهيمي كرد بو نه وه ي بيته به شيك له پلانه سه رسورپه ريه كه ي بو ناردي رزگاري دهره كه بو جيهان.

خودا به ره كه تدارتان بكات كاتي سه رنجي نه م ووتانه ي ووشه ي خودا ده كن كه وا ده تواني زيان ت بگوري:
كړي گونا مردنه، به لام ديار ي خودا زيان ي تاهه تاييه له عيساي مه سيح ي خودا وه ندمان. (رؤما ۶: ۲۳)

ګرنگترینی پرسپاره کانی ئەم وانیه:

۱. له بېرته یه کهم ئایهت چی بوو؟
۲. خودا چی له م دوو کهسه ویست کهوا له سه وینهی خوی بهدی هینابوونی؟
۳. خودا چی به نادم و حهوا فرموو پوو دهدات ګر بیتو له بهری ئەو داره بخون که قهدهغه ی کردبوو؟
۴. ئەی شهیتان چی ووت؟
۵. نادم و حهوا ووشه ی کامیان هه لېژارد باوه پری پی بکن و شوینی کهون؟
۶. ئایا ووشه ی خودایان هه لېژارد یا خود ووشه ی شهیتان؟
۷. خودا چی کرد له پاش ئەوه؟
۸. ئایا تنها دانیش و ته ماشای نادم و حهوا ی کرد؟
۹. ئەو به لینه جوانه ی خودات له بیره که دای له و پوژه ی نادم و حهوا ګونا هیان کرد؟
۱۰. له بېرته نادم و حهوا چییان کرد له پاش ئەوه ی له داری زانیی چاکه و خرابه یان خوارد؟
۱۱. ئایا خودا ئەو جله ی قه بول کرد کهوا بو خویان دروستیان کردبوو؟
۱۲. بوچی خودا ئەو جلانه ی قه بول نه کرد؟
۱۳. بوچی قوربانیه که ی قابیل جی په زامه ندی خودا نه بوو؟
۱۴. تو به دوی کام پښتو که وتووی؟
۱۵. ئایا پښتو هابیل قه بول کردوه، کهوا پښتو دروستیه، کهوا له سهر بنه مای قوربانی مه سیحی پیروژه کهوا خودا ناردیه خواره وه؟ یا خود هیشتا به پښتو قابیل ده پوی، پښتو ناراستو دروستی، کهوا له سهر بنه مای کرده وه ی مروژ و پیداو یستیه کانی ئایینه؟
۱۶. ئایا خودا به و شیوه یه له ګونا ه خوش ده بیت؟
۱۷. ئەگر خودا وای بگردایه چون ګونا هباران پیروزی ئەویان ده زانی؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وهزی خویندنه وه ی کتیبی پیروژ

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خهش کراوه ته.

به ره م هینه: کومه له ی پښتو دروستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org